Zbiór Orzeczeń

POSTANOWIENIE SĄDU (siódma izba)

z dnia 21 lipca 2020 r.*

Postępowanie – Ustalenie kosztów – Niedopuszczalność

W sprawie T-334/18 DEP

Bodegas Altún, SL, z siedzibą w Baños de Ebro (Hiszpania), którą reprezentowali adwokaci I. Temiño Ceniceros oraz J. Oria Sousa-Montes,

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), który reprezentowali S. Palmero Cabezas oraz H. O'Neill, w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

w której drugą stroną w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą EUIPO, występującą przed Sądem w charakterze interwenienta, jest

Codorníu, SA, z siedzibą w Esplugues de Llobregat (Hiszpania), którą reprezentowali adwokaci M. Ceballos Rodríguez oraz E. Stoyanov Edissonov,

mającej za przedmiot wniosek o ustalenie kosztów podlegających zwrotowi przez interwenientkę skarżącej w następstwie wyroku z dnia 27 czerwca 2019 r., Bodegas Altún/EUIPO – Codorníu (ANA DE ALTUN) (T-334/18, niepublikowany, EU:T:2019:451),

SĄD (piąta izba),

w składzie: D. Spielmann (sprawozdawca), prezes, U. Öberg i R. Mastroianni, sędziowie,

sekretarz: E. Coulon,

wydaje następujące

* Język postępowania: hiszpański.

Postanowienie

Okoliczności faktyczne, przebieg postępowania i żądania stron

1 W dniu 31 maja 2013 r. skarżąca, Bodegas Altún, SL, dokonała w Urzędzie Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) zgłoszenia unijnego znaku towarowego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. 2009, L 78, s. 1), ze zmianami [zastąpionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. 2017, L 154, s. 1)]. W dniu 1 października 2013 r. interwenientka, Codorníu, SA, wniosła na podstawie art. 41 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 46 rozporządzenia 2017/1001) sprzeciw wobec rejestracji zgłoszonego znaku towarowego. W dniu 28 listopada 2014 r. Wydział Sprzeciwów uznał, że w przypadku zgłoszonego znaku towarowego i wcześniejszego znaku towarowego istniało prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd. W dniu 22 stycznia 2015 r. skarżąca wniosła do EUIPO, na podstawie art. 58–64 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 66–71 rozporządzenia 2017/1001), odwołanie od decyzji Wydziału Sprzeciwów. Decyzją z dnia 9 grudnia 2015 r. Druga Izba Odwoławcza EUIPO uchyliła decyzję Wydziału Sprzeciwów.

2 Interwenientka wniosła do Sądu skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 grudnia 2015 r. Wyrokiem z dnia 18 września 2017 r., Codorníu/EUIPO – Bodegas Altún (ANA DE ALTUN) (T-86/16, niepublikowanym, EU:T:2017:627), Sąd uwzględnił tę skargę, stwierdził nieważność decyzji Izby Odwoławczej i obciążył EUIPO i skarżącą ich własnymi kosztami oraz połową kosztów poniesionych przez interwenientkę.

3 W następstwie wyroku z dnia 18 września 2017 r., ANA DE ALTUN (T-86/16, niepublikowanego, EU:T:2017:627), sprzeciw został przekazany do ponownego rozpoznania przez Pierwszą Izbę Odwoławczą, która decyzją z dnia 14 marca 2018 r. uznała, że ze względów ekonomii procesowej sprzeciw należy rozpatrzyć w świetle art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001 i oddaliła odwołanie wniesione przez skarżącą.

4 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 31 maja 2018 r. skarżąca wniosła o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 14 marca 2018 r.

5 Wyrokiem z dnia 27 czerwca 2019 r., Bodegas Altún/EUIPO – Codorníu (ANA DE ALTUN) (T-334/18, niepublikowanym, EU:T:2019:451), Sąd stwierdził nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 marca 2018 r. oraz obciążył EUIPO i interwenientkę ich własnymi kosztami oraz połową kosztów poniesionych przez skarżącą.

6 Skarżąca wskazuje, że usiłowała uzyskać zwrot kosztów związanych ze sprawą, w której zapadł wyrok z dnia 27 czerwca 2019 r., ANA DE ALTUN (T-334/18, niepublikowany, EU:T:2019:451) od interwenientki w sposób polubowny, jednak bez możliwości osiągnięcia porozumienia.

7 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 20 grudnia 2019 r. skarżąca wniosła na podstawie art. 170 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem wniosek o ustalenie kosztów, w którym zwróciła się do Sądu o uznanie wniosku za dopuszczalny i o ustalenie kwoty kosztów podlegających zwrotowi, do których pokrycia będą zobowiązane strony, które przegrały sprawę zakończoną wyrokiem z dnia 27 czerwca 2019 r., ANA DE ALTUN (T-334/18, niepublikowanym, EU:T:2019:451).

8 EUIPO przedstawiło swoje uwagi w przedmiocie wniosku skarżącej o ustalenie kosztów w dniu 18 lutego 2020 r. Kwestionuje ono, że skarżąca skontaktowała się z nim w celu zwrotu kosztów, a, co do istoty sprawy, zwraca się do Sądu o ustalenie na sumę 6000 EUR łącznej kwoty kosztów podlegających zwrotowi, które powinno ono zwrócić w równych częściach wraz z interwenientką.

9 Interwenientka przedstawiła swoje uwagi w dniu 20 lutego 2020 r. Kwestionuje ona dopuszczalność wniosku skarżącej o ustalenie kosztów ze względu na brak sporu w rozumieniu art. 170 regulaminu postępowania. Twierdzi ona, że, w każdym razie, spór między stronami jest nadal w toku i że częściowe ustalenie kosztów nie jest odpowiednie. Wnosi ona do Sądu o odrzucenie wniosku o ustalenie kosztów i obciążenie skarżącej kosztami poniesionymi w związku z niniejszym postępowaniem. Tytułem żądania ewentualnego wnosi ona do Sądu o określenie również kosztów poniesionych przez nią w związku z postępowaniem, w którym zapadł wyrok z dnia 18 września 2017 r., ANA DE ALTUN (T-86/16, niepublikowanym, EU:T:2017:627).

10 W dniu 6 marca 2020 r. skarżąca przedstawiła uwagi w przedmiocie uwag EUIPO i interwenientki, które Sąd postanowił nie włączać do akt sprawy.

Co do prawa

11 Zgodnie z art. 170 regulaminu postępowania w razie sporu dotyczącego kosztów podlegających zwrotowi Sąd, na wniosek zainteresowanej strony i po umożliwieniu przedstawienia uwag stronie, której wniosek dotyczy, orzeka postanowieniem niepodlegającym zaskarżeniu.

12 Z przepisu tego wynika konieczność zbadania w niniejszej sprawie istnienia sporu dotyczącego kosztów podlegających zwrotowi przed złożeniem wniosku o ustalenie kosztów [postanowienie z dnia 24 stycznia 2017 r., Natorski i Pokrywa/EUIPO–PIS Opakowania (Część drzwi), T-251/14 DEP, niepublikowane, EU:T:2017:39, pkt 13].

13 Po pierwsze, jak podkreśla EUIPO, z akt sprawy nie wynika, że skarżąca skontaktowała się z nim w kwestii związanej ze zwrotem kosztów, a zatem że istnieje spór z EUIPO dotyczący kosztów podlegających zwrotowi.

14 Wystarczy zatem stwierdzić, że wobec braku sporu z EUIPO co do kwoty kosztów podlegających zwrotowi lub ich ustalenia, wniosek skarżącej jest w odniesieniu do EUIPO niedopuszczalny.

15 Po drugie, skarżąca twierdzi, że usiłowała w sposób polubowny lecz bezskutecznie uzyskać zwrot omawianych kosztów od przedstawiciela interwenientki.

16 Interwenientka kwestionuje natomiast ze swej strony dopuszczalność wniosku o ustalenie kosztów podlegających zwrotowi, ponieważ skarżąca nie zażądała od niej zapłaty wspomnianych kosztów.

17 Sąd stwierdza, że wniosek o ustalenie kosztów – poza tym, że nie zawiera ani wyliczenia żądanej kwoty, ani żadnego dowodu dotyczącego rozpatrywanych kosztów i ogranicza się do odesłania do załącznika w tym względzie – nie odnosi się do żadnego żądania zapłaty kosztów, które zostało przekazane interwenientce.

18 Prawdą jest, że z akt sprawy wynika, iż skarżąca i interwenientka przewidziały polubowne i całościowe, obejmujące koszty, rozwiązanie sporu dotyczącego rozpatrywanych znaków towarowych.

19 Jednakże, jak przypomniano w pkt 12 powyżej, należy zbadać, czy w dniu złożenia wniosku istniał spór dotyczący kosztów podlegających zwrotowi, a w szczególności dotyczący ich kwoty lub ich ustalenia (zob. podobnie postanowienie z dnia 9 listopada 2017 r., Nestlé Unternehmungen Deutschland/Lotte, C-586/15 P-DEP, niepublikowane, EU:C:2017:855, pkt 9, 10 i przytoczone tam orzecznictwo).

20 Nawet jeśli żaden przepis regulaminu postępowania nie wymaga od strony udokumentowania swoich żądań na etapie kontaktów poprzedzających złożenie wniosku o ustalenie kosztów (zob. podobnie postanowienie z dnia 20 czerwca 2013 r., Marcuccio/Komisja, T-16/09 P-DEP, niepublikowane,

EU:T:2013:330, pkt 7), to jednak strona zobowiązana do pokrycia kosztów powinna mieć możliwość, przed złożeniem wniosku o ustalenie kosztów, wypowiedzenia się w kwestii kosztów żądanych przez stronę skarżącą.

21 W niniejszej zaś sprawie, o ile skarżąca i interwenientka przewidywały całościową ugodę w sprawie rozpatrywanego znaku towarowego, o tyle z akt sprawy nie wynika, by kwestia kosztów została przedłożona interwenientce w sposób dający się oddzielić od reszty ugody, tak by była ona w stanie zająć w tym temacie w pełni świadome stanowisko, niezależnie od dyskusji co do istoty sporu.

22 W tych okolicznościach fakt, że całościowa ugoda między skarżącą a interwenientką nie doszła do skutku, nie wystarcza sam w sobie do stwierdzenia istnienia sporu dotyczącego kwoty kosztów podlegających zwrotowi lub ich ustalenia w rozumieniu art. 170 § 1 regulaminu postępowania.

23 Z tego względu należy uznać, że niniejszy wniosek jest niedopuszczalny również w zakresie, w jakim dotyczy interwenientki.

24 Wynika z tego, że wobec braku sporu dotyczącego kosztów podlegających zwrotowi przed złożeniem niniejszego wniosku o ustalenie kosztów, wniosek ten należy odrzucić jako niedopuszczalny.

W przedmiocie kosztów

25 Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.

26 Ponieważ skarżąca przegrała sprawę, należy obciążyć ją własnymi kosztami oraz – zgodnie z żądaniem interwenientki – kosztami poniesionymi przez interwenientkę w związku z tym postępowaniem.

27 Ponieważ EUIPO nie przedstawiło żądań w przedmiocie kosztów związanych z niniejszym postępowaniem, należy orzec, że pokrywa ono własne koszty.

Z powyższych względów

SĄD (piąta izba)

postanawia, co następuje:

1) Wniosek o ustalenie kosztów zostaje odrzucony jako niedopuszczalny.

2) Bodegas Altún, SL pokrywa własne koszty związane z niniejszym postępowaniem oraz koszty poniesione przez Codorníu, SA.

3) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) pokrywa własne koszty związane z niniejszym postępowaniem.

Sporządzono w Luksemburgu w dniu 21 lipca 2020 r.

Sekretarz
E. Coulon

Prezes
D. Spielmann